

וכעבור שישה ימים היתה הצגת הבכורה. לא אכלתי במשך שישה ימים מרוב דאגה שלא אצליח לשגן הכל. זו היתה קומדיה בנושא פוליטי.

טום סטופרד הוא איש כעל סגנון מיוחד. באחת החזרות ראיתי גבר נאה, שנראה כבן 25, לא ידעתי מי הוא. והופתעתי כי בדרך-כלל לא נותנים

אמצא לי ישראלי!

אליה. היא היתה איתי במשך 13 שנים. היא היום בת 14, ודומה מאוד לאביה. אני מתכוננת לנסוע לאנגליה לכמה ימים בכל חודש כדי לפגוש אותה, ובחופש הגדול היא תבוא לישראל.

עם רפי אני בקשרים מצויינים. התחתנו בשנת 1966, חיינו יחד במשך שש שנים ונפרדנו. התגרשנו כעבור שבע שנים. אצלי זה ככה. אם אני אוהבת מישהו, אני לא מפסיקה לאהוב

מנדי החתונה בוטלה

לזרים להיות נוכחים בחזרות. הוא ניגש אלי כאחת ההפסקות ואמר: "מנדי, אני רוצה להורות לך שאת מופיעה אצלי."

זה היה טום סטופרד. קיבלתי ביקורות נהדרות. התפקיד היה ממש תפור למידותיי. קיבלתי עוד תפקיד בצריף הקטן, גם כן קומדיה.

אותו לעולם. אני מיוודת עם כל מאחבי וגם עם שני הבעלים שהיו לי. עד כאן סיפור של מנדי.

למנדי היו אהבות סוערות ורומנים ארוכים, שאותם ניהלה במקומות רבים בעולם. אחרי שנפרדה מרפי שאולי הכירה את ורנר שטאוב השווייצרי.

במשך שלוש השנים האחרונות לא הייתי מאוהבת, אני טיפוס מאוד רומנטי, ואם תיפול עלי עכשיו איזו אהבה אשמח מאוד."

באותה תקופה הופעתי גם בסידרה כבייביסי.

אחרי זמן-מה קיבלתי תפקיד מאוד מעניין בהצגה לפי ספר של אנתה כריסטי. התפקיד היה של שחקנית-קולנוע. היה מאוד מעייף להסתובב עם ההצגה ברחבי אנגליה עשרה חודשים ולהופיע בכל ערב במקום אחר. קיבלתי גם הצעות להופיע בסרטים באיטליה. בישראל כבר שיתקתי בסרטים: קונילמל בתל-אביב, ו"הרשלה עם מייק בורשטיין ומיליונר בצרות עם יהודה ברקן. הסרטים באיטליה היו קורפרטורציה היטלרית עם מנחם גולן, אחד מהם היה ננה לפי ספר של אמיל זולא — סרט אירוטי שבו הופעתי לצידו של ואן פייר אומון. הנה פורט בסרט נוסף בשם הגלדי אטורים. בסרטים אלה הופעתי רק בשל הסכום הגבוה ששילמו לי. לא חיפשתי איכות.

אהבות מטורפות

חרי רומא שוב חזרתי ללונדון, כדי לפגוש את בתי דנה, הלומדת בפנימייה יהודית. אני מאוד קשורה

הפוליטית שלי" עלול למנוע את ההתקדמות שלו. היתה לי הרגשה שהוא יסיים את הקריירה הפוליטית שלו כשגריר ארגנטינה בפילדלפיה או בסיביר.

נפרדנו כשאני מבטיחה לו לבוא לבקר בחג-המולד, רבר שלא יצא לפועל בגלל התפקיד שהוצע לי בהצגה מי מפחד מנישואין. או הופיע בחיי ג'ו ליביו. איש-עסקים בינלאומי, מבעלי אל-אנס חדרה, שגר לסירוגין באיי באהמה, בניו-יורק ובקנדה. איש העולם הגדול.

לג'ו היה חוש הומור פנטסטי. טיילנו יחד בכל העולם. הוא קנה לי מתנות יקרות, וביניהן טבעת יהלום של שיבעה קארט, שהיתה בזמנו שייכת לאמו של המלך פרוק.

באהד הערבים הוומנתי לפתיחת מועדון-לילה בנתניה. בדרך התנפלו עלי שורדים רעולי-פנים עם נשק ביד, וניסו למשוך את הטבעת היקרה מירי. נלחמתי איתם ונפצעתי. בכל זאת אחד מהם נשך אותי ותלש לי את הטבעת בשיניים. השורדים לא נתפסו עד היום, אבל אני קיללתי אותם קללות נמרצות אני בטוחה שמשוהו איום קרה להם.

ג'ו ליביו לא התגרש במיוחד מהעובדה שהיה-לום ננגב, וקנה לי טבעת עם יהלום גדול יותר — הפעם של 10 קארט. נסענו אז לקנדה כדי להתחתן, נשארתי שם כמה שבועות ופתאום הגרשתי שזו לא מקומי, ושאני רוצה לחזור לישראל. עפתי ארצה כמו יונת-דואר, אבל קורם החזרתי לו את היהלום.

"אלה היו

אהבותיי"

מאז אני לא עונדת יותר יהלומים, והדבר היחיד שנוצץ אצלי זה הברק בעיניי. כל הכסף הזה הפחיד אותי פתאום. אני לא טיפוס שיכול לשבת חסרת מעש, עדויה בתכשיטים במיאמי-ביץ'. אני צריכה להרגיש מדי פעם רעב בטבון, ואז טוב לי.

ג'ו היה מאוכזב מאוד, אבל הוא הבין אותי. כששמעה אימי על ביטול החתונה אמרה לי שמה שעשיתי זה כמו להרוויח בלוטו ולהשליך את הכזייה

לפח. מוכן שנשארת מיוודת עם ג'ו, ולא מוזמנ נפגשנו בלונדון.

התענגתי לארץ, אני מרגישה כאן בבית. יש לי הרבה ידידים ואני אוהבת את כולם, חוץ מאשר את בגין ושרון.

כשחזרתי התחברתי עם ג'ון שארל, שאותו הכרתי כמה שנים קודם לכן. הוא עבר במועדונים של רפי ושלי, הוא עזב אשה שאיתה הוא חי. היה להם תינוק והיא חזרה לפאריס. היה לנו סיפור אהבה נהדר במשך שישה חודשים. התחתנו ונסענו יחד לאנגליה.

ג'ון שארל היה צעיר ממני בחמש שנים וחטר ביטחון עצמי. הוא פיתח כלפי קינאה מופרזת וילדותית. הוא היה מתפרץ אפילו כשמישהו ניגש אותי על הבמה. ועל כשיצאתי קינאה אינטימה. זו היתה אחת הסיבות לגירושינו.

אני יכולה לומר עכשיו: אלה היו אהבותיי. בשלוש השנים האחרונות לא הייתי מאוהבת. אמנם יש לי ידידים, שאותם אני פוגשת פה ושם. אני טיפוס מאוד רומנטי, ואם תיפול עלי עכשיו איזו אהבה אשמח מאוד. ואולי עכשיו, כשחזרתי ארצה, אמצא איזה ישראלי נחמד שיחמם לי את המיטה בלילה.

נעמי אדרה

הסיבה לרצח

(המשך מעמוד 41)

הוסתרה ימים אחרים בחיפה, ואחרי-כך בדרך לתל-אביב, ליד קיסריה, נורתה בראשה ונקברה בחולות.

רק חודשים אחרים אחרי-כך אספה המישטרה מספיק ראיות כדי ללכוד את כל הקשורים לפרשה. שמעיה, ששחרר קודם, נעצר שנית, הפעם יחד עם אשתו. ישורון ורד ימינו, נחום קלמון (מנדו), נעצרו גם הם וחיים שושן מחיפה הוחשד בפרשה. ישורון ומנדו השתכנעו להעיד נגד שותפיהם והפכו ערירימנה. אולם הנאשמים טוענים כי דבריהם שקר, וכי הם עצמם הרוצחים. על כן חשבה כליכך עדותה של חגית, כסיוע לזיהוי שמעיה, עוד בתחילת הפרשה.

מכיוון שבישראל יש רק כלא אחד לגנבים, הוחזקה חגית יחד עם שרה אנג'ל. "פחדתי נורא, החברה הכי טובה שלי נרצחה, או בטח שפחדתי ממנה", אמרה חגית בבית-המישפט. היא פחדה עוד יותר כאשר ביקשה ממנה שרה לכתוב מיכתב בכתב ידה ולספר כי היה זה ישראל ישורון שהיה מעורב בפרשת ההברחה ולא בעלה של שרה, שמעיה. לפני חודשים אחרים כתבה חגית את המיכתב כפי שהכתיבה לה שרה, ומסרה אותו לידיה, "היא אמרה שתיתן אותו לעורך-הדין שלה", העידה.

המישטרה והפרקליטות הבינו היטב לנפשה של חגית. הם ידעו כי היא חוששת לחייה ולא תוכל להעיד בצורה חופשית נגד הזוג אנג'ל כאשר היא נמצאת בתא סמוך. ולכן, לפני כשבועיים, שלוש שנים לפני תום המאסר שהוטל עליה, זכתה חגית בחנינה מנשיא-המדינה. היא השתד-רה מיד מבית-הסוהר.

כאשר הוזמנה להעיד, שבוע אחרי שיחרורה, לא הגיעה העדה לבית-

המישפט. התוכעת נורית אחיטוב ביקשה כי המישטרה תדאג למצוא אותה ולזמנה. ואכן, השבוע היא הגיעה, ומסרה את עדותה ללא רתיעה. הסניגור פתח העלה העדות שונות באשר לתחנתה של העדה. הוא טען כי יתכן מאוד שהלעיטו את נשיא-המדינה בדברים לא נכונים, שהשפיעו על שיקוליו. הנאשמים היו הרבה יותר בוטים בדבריהם והם צעקו לשופט: "אתה לא היית מוכר את אמא שלך עבור חנינה שלוש שנים!". פרקליט המבחן אהרון שדר הצהיר כי הוא ביקש את החנינה בעצמו, ומסר מיכתב לסניגור, שבו פירט את הסיבות שנמסרו לנשיא-המדינה לצורך החנינה.

פרקליט-המבחן ביקש מבית המישפט לאסור את פירסום המיכתב. וכך נותרו הסיבות לחנינה לוטות ערפל.

חגית רוצה לחזור למוטב ולהשתקם, אחרי כל מה שעבר עליה. אולם היא ניצבת לפני בעיה קשה: עברה הפלילי והתמכרותה לסמים יפריעו לה. ללא עבודה ועזרה, יש לה רק סיכוי קטן להתגבר על כל המיכשולים העומדים לפני אסיר משוחרר.

אילנה אלון

בן 40 לכדורגל

(המשך מעמוד 71)

את השחקן הטוב ביותר בארץ. יש כמה: בהגנה — אבי כהן, דויד פינזי, משה מרקוס, אורי מלמילאל, משה סיני. אני מאמין שיש בערך 20 שחקנים. כדי לשפר את רמת הכדורגל צריך התייחסות רצינית יותר. היום, עם כל הכסף שמתגלגל בכדורגל, לא להתייחס אליו. היום כארץ מתאמנים כמו מיקי-מאוס. באים, מתאמנים, והולכים הביתה. לשחקנים בארץ אין כושר גופני מספיק כדי להתמודד עם קבוצה רצינית. אחרי 20-30 דקות הם יתפוררו.

חריג ומטורף

רעייה אחרת של הכדורגל הישראלי הוא האופי האגואיסטי. אנחנו עם עצלן ומאוד אוהבים את הכדור. קשה לנו להיפטר ממנו. אני מרשה לעצמי לדבר כאן בשם כל הכדורגלנים בארץ. אנחנו משחקים כדורגל שבלוני עם הרבה כוח והרבה אגואיזם.

כולם יודעים שכדורגל זה צוות של 11 איש ואף שחקן לא יכול להכריע לבדו מישחק. אין דבר כזה בעולם. גם אני הייתי כזה לפני שנשעתי לדרום-אפריקה. הייתי משהו מחריד. אפשר היה לכתוב אותי הפילפל של הכדורגל הישראלי. הייתי מסוגל לרוץ ולשחק לכד כשכל 11 השחקנים היריבים היו על הגב שלי, בלי לעשות חשבון לאף אחד.

היה לי כוח אדיר, ואני חושב שהייתי המגן הראשון בארץ שהתחיל להבקיע שערים ולהתקיף. זה היה משהו חריג ומטורף במדינה. היו אז תפקידים מוגדרים: למשל, מגן היה

הלוויית שולמית של מפחדת ביגלל מותה

עושה רק עבודת הגנה. אך אני הייתי גם בלם והיו צריכים גם לבלום אותי כדי שאני לא אבקיע שער ואהפוך גם לחלוץ. הייתי כל כך תוסס.

אשה בראש שלי

על החיים שלי כגרוש? התרגלתי להיות גרוש. האמת היא שטוב לי והחופש שלי יקר. קשה לי להאמין שאני יכול למצוא אישה שתהיה בראש שלי. שתאהב ספורט ותהיה חופשייה בלי לכבול אותי להתחייבויות. אני לא אוהב את הדברים האלה.

התרגלתי לדבר טוב כמו חופש וקשה לי לוותר עליו. לא מפריע לי להיות לבד. כנראה שאני אוהב את זה. יש לי הרבה פעילויות ובעסק שלי החיים מעניינים. אולי אם תגיע מישהי ואהוב אותה, או לא אגרש אותה. קשה לי להאמין שאגיע למצב הזה. אני נהנה לגדל ילדה כמו וווית. אני חושב שהיא ילדה מיוחדת במינה. היא עוזרת לי לגדל את עצמה. היא לא בעייתית ואפילו עצמאית מאוד. היא עונה על הדרישות שלי. וגם אמא שלי עוזרת. לי כמוכן. היא מקבלת אותה כל יום מבית הספר.